

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE**

07 decembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofți Vladimir,

Judecători – Țurcan Anatolie, Toma Nadejda, Plămădeală Ghenadie, Boico Victor,

juducând fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin și de către avocatul Rezuș Andrei în numele inculpatului Vlas Petru, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 mai 2021, în cauza penală în privința lui

Vlas Petru xxxx

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 17.12.2020 – 17.02.2021;

Instanța de apel: 11.03.2021 – 25.05.2021;

Instanța de recurs: 01.07.2021 – 07.12.2021.

A C O N S T A T A T

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 17 februarie 2021, pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în procedura prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, Vlas Petru a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin.(4) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 150 ore.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat că Vlas Petru la 23 august 2020 aproximativ ora 04.05 min. având intenția conducerii mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, deținând permis de conducere valabil pentru categoria din care face parte autovehiculul condus, însă fiind privat de dreptul de a conduce mijloacele de transport prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 22.11.2018, încălcând cerințele art.14 pct. a) al Regulamentului Circulației Rutiere, care determină că: „conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau a altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției, fiind bolnav, traumatizat sau în stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere”, s-a urcat la volanul automobilului de model „Renault Megane” cu numerele de înmatriculare xxxx, conducându-1 și deplasându-se pe bd. Iurie Gagarin mun. Chișinău spre bd. Decebal mun. Chișinău, a fost stopat de către colaboratorii de poliție din cadrul INSP al IGP, care se afla în exercitarea obligațiilor de serviciu, unde în urma controlului, la ultimii a apărut suspecții referitor la starea de ebrietate a cet. Vlas Petru, fapt pentru care a fost îndreptat la Dispensarul Republican de Narcologie în vederea efectuării examinării medicale pentru

stabilirea stării de ebrietate și naturii ei. Ulterior conducătorul auto, Vlas Petru a fost testat la DRN al MS RM, unde a fost supus examinării medicale cu privire la stabilirea stării de ebrietate și a naturii ei, ca rezultat, conform procesului-verbal al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei cu nr. 8882 din 23.08.2020 la cet. Vlas Petru s-a stabilit prezența alcoolului în aerul expirat de 0,97 mg/l, și de 1,85 g/l în sânge, ceea ce conform art.134¹² alin.(3) Cod penal constituie stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, încălcând astfel prevederile art.14 lit. a) din același Regulament, care stipulează că conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate.

Acțiunile lui Vlas Petru, au fost încadrate în baza art.264¹ alin.(4) Cod penal, după semnele calificative – conducerea mijlocului de transport de către o persoană, care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat de către o persoană care este privată de dreptul de a conduce mijloacele de transport.

3. Procurorul a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Vlas Petru să-i fie numită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea apelului a invocat, că pedeapsa aplicată este prea blândă în sensul aplicării față de inculpat a sancțiunii sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, considerând că această soluție este una greșită și care nu corespunde scopului pedepsei penale de corectare și reeducare a inculpatului, deoarece acesta a comis infracțiunea fiind la volanul automobilului în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat și în lipsa permisului de conducere, fiind anterior privat de dreptul de a conduce mijloace de transport.

Acuzatorul consideră că pedeapsa stabilită inculpatului este vădit neproportională celor comise și urmările produse, aplicată cu abatere de la criteriile generale de individualizare a pedepsei, prevăzute de art.75 Cod penal.

3.1. Avocatul Rezuș Andrei în numele inculpatului, a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia în latura penală, în partea stabilirii pedepsei, cu adoptarea unei noi soluții prin care lui Vlas Petru să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 300 unități convenționale.

În motivarea apelului a invocat, că prima instanță nu a acordat deplină eficiență principiilor de aplicare a pedepsei, prevăzute de art.61 Cod penal, astfel că la stabilirea pedepsei, nu a ținut cont de faptul că inculpatul a recunoscut vina și s-a căit sincer de cele săvârșite, din care motiv consideră că urmează să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă, sub formă de amendă, prin prisma art.79 Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 mai 2021, au fost respinse ca nefondate, apelurile declarate, cu menținerea sentinței.

4.1. În motivarea soluției pronunțate instanța de apel a indicat, că prima instanță, cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității, corect a stabilit situația de fapt, încadrând corespunzător acțiunile incriminate inculpatului Vlas Petru în baza art.264¹ alin.(4) Cod penal, conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, săvârșită de către o persoană care nu deține permis de conducere.

Cu referire la învinuirea înaintată inculpatului Vlas Petru, instanța de apel a constatat în baza probelor administrate, că acțiunile inculpatului întrunesc elementele componente

ale infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin.(4) Cod penal, iar sentința primei instanțe nu se contestă în această parte, fiind invocat dezacordul în partea individualizării pedepsei penale.

Prin urmare, referitor la individualizarea pedepsei penale stabilite inculpatului Vlas Petru, instanța de apel a stabilit că prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art.art.6, 7, 61, 75 Cod penal, respectiv, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuează ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, instanța de apel a indicat că infracțiunea prevăzută de art.264¹ alin.(4) Cod penal, se califică ca infracțiune ușoară, pentru care legea penală prevede sancțiunea sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 ore sau cu închisoare de până la 1 an.

În acest context, instanța de apel a reținut că inculpatul Vlas Petru a recunoscut vina în săvârșirea infracțiunii incriminate, a solicitat examinarea cauzei penale în procedură simplificată, sincer s-a căit de cele comise, iar în conformitate cu prevederile art.art.76, 77 Cod penal, nu au fost stabilite careva circumstanțe atenuante sau agravante.

Totodată, cu referire la personalitatea inculpatului Vlas Petru, instanța de apel a stabilit, că inculpatul nu se află la evidența medicului narcolog și/sau psihiatru, precum și faptul că anterior inculpatul a fost tras la răspundere penală, fiind privat de dreptul de a conduce mijloace de transport.

Instanța de apel a apreciat ca fiind neîntemeiată solicitarea părții apărării cu privire la stabilirea unei o pedepse mai blânde, sub formă de amendă, prin prisma art.79 Cod penal, concluzionând că această pedeapsă nu poate fi aplicată, întrucât, reieșind din caracterul și gradul prejudiciabil al faptei săvârșite, precum și luând în considerație personalitatea inculpatului, scopul pedepsei penale nu se va realiza.

Instanța de apel a conchis, că modalitatea de executare a pedepsei stabilită inculpatului de către prima instanță, va contribui la reeducarea inculpatului Vlas Petru și la exercitarea unui control din partea statului ce are scopul de a preveni antrenarea în viitor a activităților de același gen.

În acest context, instanța de apel a conchis, că la individualizarea pedepsei stabilite inculpatului Vlas Petru, prima instanță a lua în considerație criteriile generale de individualizare prevăzute de art.75 Cod penal, și anume: gravitatea infracțiunii săvârșite, motivul acesteia, persoana celui vinovat, circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și condițiile de viață ale familiei acestuia, fiind respectate și limitele de pedeapsă stabilite pentru infracțiunea prevăzută de art.264¹ alin.(4) Cod penal, întrucât acestea au fost reduse prin aplicarea alin.(8) art.364¹ Cod de procedură penală.

5. Procurorul, invocând temeiul de drept prevăzut de art.427 alin.(1) pct. 10) Cod de procedură penală, contestă decizia instanței de apel cu recurs ordinar, solicitând casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În argumentarea recursului acuzarea menționează că, la stabilirea pedepsei în privința inculpatului Vlas Petru, în vederea corectării, reeducării ultimului, instanțele de fond i-a stabilit o pedeapsă prea blândă, aplicând sancțiunea sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

Având în susținere prevederile art.art.61, 75 Cod penal, acuzatorul de stat indică, că la stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului Vlas Petru instanța de apel nu

au ținut cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia, considerând eronat că îndreptarea și corectarea lui Vlas Petru este posibilă fără izolare de societate, în conformitate cu cerințele art.art.75-78 Cod penal.

În opinia acuzării, argumentele invocate de către instanța de apel precum că inculpatul se poate corecta fără executarea pedepsei, este absolut nefondată, deoarece inculpatul a comis infracțiunea fiind la volanul automobilului în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat și în lipsa permisului de conducere, fiind anterior privat de dreptul de a conduce mijloace de transport.

În concluzie, acuzarea consideră că instanța de apel greșit și-a motivat soluția de individualizare a executării pedepsei în privința inculpatului și nu a pătruns în esența problemei de drept, pripit ajungând la concluzia că scopul pedepsei penale poate fi atins prin aplicarea față de inculpat a sancțiunii sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

5.1. Avocatul Rezuș Andrei în numele inculpatului Vlas Petru, invocând temeiurile de drept prevăzute de art.427 alin.(1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, contestă decizia instanței de apel cu recurs ordinar, solicitând casarea acesteia în latura stabilirii pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, prin care să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă, sub formă de amendă în mărime de 300 unități convenționale.

În dezvoltarea argumentelor recursului, apărarea, invocând aceleași motive indicate în cererea sa de apel, susține că pedeapsa stabilită de către prima instanță și menținută de către instanța de apel inculpatului Vlas Petru, este prea aspră, or, instanțele de fond, la stabilirea pedepsei nu au ținut cont de faptul că inculpatul a recunoscut vina, s-a căit de cele săvârșite, a înaintat cerere de examinare a cauzei în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală.

Susține apărarea că, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul părții apărării, expunându-se evaziv și neclar, fără a examina chestiunile esențiale supuse atenției sale.

6. Avocatul Rezuș Andrei în numele inculpatului Vlas Petru a depus referință la recursul procurorului, pledând pentru respingerea acestuia, ca inadmisibil.

7. Judecând recursurile ordinare declarate și verificând argumentele invocate în raport cu circumstanțele cauzei Colegiul penal lărgit consideră că recursul procurorului urmează a fi admis, iar cel declarat de avocatul Rezuș Andrei în numele inculpatului urmează a fi respins, din următoarele considerente.

7.1. Cu referire la recursul ordinar declarat de către avocatul Rezuș Andrei în numele inculpatului Vlas Petru, Colegiul penal lărgit reține următoarele.

Potrivit art.435 alin.(1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul instanța respinge recursul ca inadmisibil.

Conform prevederilor art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art.427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, or, art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Colegiul penal atestă, că partea apărării a indicat drept temeiuri pentru declararea

recursului prevederile art.427 alin.(1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazurile când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția precum și când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

În esență, Colegiul penal atestă că partea apărării își focusează argumentele recursului pe critici în privința modalității individualizării pedepsei penale de către instanțele de fond, considerând că soluția adoptată de acestea este greșită și ilegală, deoarece în opinia recurentului, o pedeapsă mai blândă, ar restabili echitatea socială și ar avea un impact pozitiv asupra corectării și reeducării inculpatului.

Colegiul penal atestă că, partea apărării consideră că inculpatului Vlas Petru, i-a fost stabilită o pedeapsă prea aspră, întrucât acesta a recunoscut vina, s-a căit sincer de cele săvârșite și a solicitat examinarea cauzei conform procedurii prevăzute de art.364¹ Cod de procedură penală, însă analizând argumentele menționate în raport cu circumstanțele cauzei, instanța de recurs le apreciază ca neîntemeiate și pasibile respingerii din următoarele motive.

Prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, persoanei vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Cu referire la cerința apărării ca inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă, sub formă de amendă, prin prisma art.79 Cod penal, Colegiul penal lărgit atestă că acest argument al recurentului este neîntemeiat, ori faptul că Vlas Petru și-a recunoscut vina, s-a căit sincer, este tânăr, nu constituie circumstanțe excepționale, acestea fiind circumstanțe care au fost luate în considerație de către instanțele de fond la individualizarea pedepsei aplicate inculpatului și grație cărora a beneficiat de reducerea pedepsei cu o treime, totodată, deși inculpatul nu figurează la evidența medicului narcolog și nu se află la evidența medicului psihiatru, realizarea scopului pedepsei penale prevăzut la art.61 Cod penal, în privința inculpatului nu poate fi realizat prin aplicarea unei pedepse mai blânde, or, chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul.

Instanța de recurs ordinar reține că, solicitarea părții apărării privind aplicarea unei pedepse mai blânde în privința inculpatului, este neîntemeiată, doar faptul că inculpatul nu este de acord cu pedeapsa stabilită, considerând-o prea aspră, nu poate servi ca temei pentru aplicarea în privința lui Vlas Petru a unei pedepse mai blânde.

În contextul celor expuse mai sus, instanța de recurs conchide că recursul ordinar declarat de către avocatul Rezuș Andrei în numele inculpatului, urmează a fi respins, ca

inadmisibil.

7.2. Cu referire la recursul ordinar declarat de către procuror.

În conformitate cu art.435 alin.(1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, admite recursul, casează hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Prin urmare, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea erorilor de drept, care au dus la adoptarea unei hotărâri ilegale, totodată, verificându-se dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din conținutul recursului declarat de către acuzatorul de stat, se atestă că acesta a indicat drept temei pentru declararea recursului art.427 alin.(1) pct. 10) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazurile când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Potrivit recursului declarat se atestă că, partea acuzării este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de fond, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, însă critică decizia instanței de apel în partea individualizării pedepsei penale, și anume în partea aplicării față de inculpat a sancțiunii sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

Colegiul penal lărgit, verificând legalitatea deciziei instanței de apel sub acest aspect, constată că această instanță, la examinarea apelului declarat de către procuror, nu a respectat întru totul prevederile art.art.414 alin.(5), 417 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală, iar în rezultat a admis erori de drept care au afectat hotărârea pronunțată.

Prin urmare, motivarea deciziei instanței de apel sub aspectul individualizării pedepsei penale aplicate inculpatului nu conține argumente convingătoare pe care se întemeiază soluția pronunțată, ceea ce duce la casarea parțială a deciziei instanței de apel, în latura penală, în partea stabilirii pedepsei, deoarece eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Conform prevederilor art.art.414 - 417 Cod de procedură penală, instanța de apel, urma să soluționeze paralel cu starea de fapt, și chestiunile de drept, printre care: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, *dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just*; dacă normele de drept procesual, penal, au fost corect aplicate. În cazul în care s-ar fi constatat încălcări ale prevederilor legale referitor la ele, hotărârea primei instanțe urma a fi desființată cu rejudecarea cauzei.

Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Pedeapsa penală are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Pentru ca pedeapsa aplicată inculpatului să atingă scopurile sus-menționate, legea penală stabilește anumite criterii de individualizare a pedepsei.

Criteriile generale au caracter obligatoriu la individualizarea oricărei pedepse, la alegerea categoriei și termenului pedepsei, la stabilirea atât a pedepsei principale, cât și a celei complementare. Aceste criterii nu pot fi utilizate separat, ci numai în ansamblu. Neglijarea unuia dintre aceste criterii la aplicarea pedepsei înseamnă că pedeapsa aplicată a fost individualizată contrar prevederilor legale și constituie temei pentru casarea a hotărârii contestate în baza temeiului prevăzut art.427 alin.(1) pct. 10) Cod de procedură penală.

Pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune. Pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Așadar, după cum s-a constatat din materialele cauzei, prin sentința primei instanțe, Vlas Petru a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.264¹ alin.(4) Cod penal, la o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

Fiind investită cu judecarea apelului declarat de către procuror sub aspectul individualizării pedepsei, instanța de apel, fără a pătrunde în esența argumentelor invocate, le-a respins prin câteva fraze de ordin general, statuând că soluția primei instanțe este legală și întemeiată. Analizând conținutul deciziei, Colegiul penal lărgit consideră că concluzia instanței în acest sens este pripită și insuficient motivată.

Deși la capitolul stabilirii pedepsei inculpatului, instanța de apel a menționat că a ținut cont de personalitatea inculpatului și gravitatea faptei comise, Colegiul penal lărgit consideră că instanța de apel nu a motivat complet și obiectiv soluția de individualizare a executării pedepsei, ajungând la o concluzie eronată în ce privește menținerea sentinței primei instanțe, întrucât în speță instanța de apel nu a efectuat o analiză amplă și completă a personalității inculpatului.

Colegiul penal lărgit constată că la individualizarea pedepsei, instanța de apel nu a indicat motive clare ce au stat la baza concluziilor privind menținerea soluției primei instanțe de aplicare a pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în raport cu personalitatea inculpatului care nu este la prima abatere penală, anterior fiind judecat pentru infracțiune similară.

Astfel, Colegiul penal lărgit reține că instanța de apel insuficient a abordat personalitatea inculpatului, ce reprezintă condiția esențială care urma a sta la originea concluziilor privind irraționalitatea executării reale a pedepsei cu închisoare, or, deși fiind tras anterior la răspundere penală, Vlas Petru nu a stat pe calea corijării și a comis o nouă infracțiune cu intenție.

Prin urmare, instanța de recurs, în speța dată, găsește întemeiate argumentele părții acuzării și constată că concluzia instanței de apel, precum că scopul legii penale poate fi atins și fără executarea reală a pedepsei cu închisoare este pripită și nemotivată.

Totodată, din analiza deciziei contestate în raport cu motivele invocate în apelul părții acuzări, Colegiul penal lărgit nu a stabilit expunerea instanței asupra tuturor argumentelor avansate, instanța abordându-le superficial, întrucât potrivit art.414 alin.(5) Cod de procedură penală, instanța de apel are obligația de a se expune asupra tuturor

motivelor invocate în cererea de apel. În acest sens este necesar de evidențiat că motivele părții acuzării cu privire la aplicarea de către prima instanță a unei pedepse inechitabile, invocându-se blândețea pedepsei nu au fost abordate nici într-un fel de către instanță, respectiva poziție fiind lăsată fără apreciere.

Din considerentele expuse, Colegiul penal lărgit conchide că, în prezenta speță și-a găsit confirmare temeiul pentru recurs invocat de către partea acuzării, ceea ce duce la casarea parțială a deciziei instanței de apel, în latura penală, în partea stabilirii pedepsei, cu remiterea cauzei la rejudecare în această parte, în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, deoarece această eroare nu poate fi corectată de instanța de recurs.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art.436 Cod de procedură penală, ce prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesuale penale asupra aspectelor evidențiate în prezenta decizie, să argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art.417 Cod de procedură penală.

8. În conformitate cu art.art.434, 435 alin.(1) pct.1), 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit

DECIDE :

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către avocatul Rezuș Andrei în numele inculpatului Vlas Petru.

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin, casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 mai 2021, în cauza penală în privința lui *Vlas Petru xxxx*, în latura penală, în partea stabilirii pedepsei, și dispune rejudecarea cauzei în această parte de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În rest decizia contestată, se menține.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată în partea în care a fost dispusă rejudecarea, în rest este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 03 februarie 2022.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Toma Nadejda

Plămădeală Ghenadie

Boico Victor